

Μαρία Τολούδη

Η Μαρία Τολούδη ζει στην Αλεξανδρούπολη, όπου γεννήθηκες Ενότητας Έβρου, στην Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας Ιστορίας Τέχνης στην Οξφόρδη για δύο χρόνια. Επέστρεψε

"Στα κείμενά μου υπάρχουν ο

Η Μαρία Τολούδη ζει στην Αλεξανδρούπολη, όπου γεννήθηκε το 1953. Εργάζεται στο Γραφείο Τύπου της Περιφερειακής Ενότητας Έβρου, στην Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Μετά το γυμνάσιο, παρακολούθησε μαθήματα Ιστορίας Τέχνης στην Οξφόρδη για δύο χρόνια. Επέστρεψε στην Ελλάδα στα πρώτα χρόνια της Μεταπολίτευσης και έζησε για πέντε χρόνια στη Θεσσαλονίκη κοντά στην ακαδημαϊκή κοινότητα της πόλης - ο σύζυγός της ήταν Βοηθός Καθηγητής στην Αρχιτεκτονική Σχολή του Πανεπιστημίου. Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου παρακολούθησε διαλέξεις και σεμινάρια σε θέματα Αρχιτεκτονικής, Κοινωνιολογίας και Πολιτικών Επιστημών. Τέλος της δεκαετίας του εβδομήντα επέστρεψε στη Αλεξανδρούπολη με το σύζυγό της και τις δύο κόρες τους, και λίγα χρόνια αργότερα προσλήφθηκε ως δημόσιος υπάλληλος στη Νομαρχία Έβρου. Αρχικά εργάστηκε στο τμήμα επιμόρφωσης ενηλίκων με θέματα την καταπολέμηση του αναλφαριθμητισμού, την διασπορά, την στήριξη μειονοτικών ομάδων, την προστασία των βιοτόπων του νομού και την αειφορία. Περίπου την ίδια περίοδο και για 2-3 χρόνια εμφανίστηκε σε εβδομαδιαίο πρόγραμμα στο κρατικό ραδιόφωνο (ΕΡΑ) με θέμα της εκπομπής την τοπική παράδοση και την ισότητα των φύλων.

Σε συναντήσεις της με τους ντόπιους στα χωριά της περιοχής άκουσε συχνά πολλές ιστορίες από το στόμα των ηλικιωμένων για τον παραδοσιακό τρόπο ζωής στα χωριά και τις συνήθειές τους και έθιμα. Οι ιστορίες εκείνες την ενέπνευσαν βαθιά και πήρε αργότερα την απόφαση να τις καταγράψει σαν σύντομα αφηγήματα. Έχει γράψει περίπου εκατό μέχρι στιγμής, με στόχο να περάσει αυτή την κληρονομιά στις νεότερες γενιές.

Στο πέρασμα του χρόνου η Μαρία προσκαλείται τακτικά σε εκδηλώσεις παρουσίασης βιβλίων για να εκφράσει τη γνώμη της για τα έργα γνωστών συγγραφέων. Μεταξύ αυτών ήταν οι Ρέα Γαλανάκη, Λένα Διβάνη, Δημήτρης Κωνσταντάρας, Στέλιος Κούλιογλου, Παύλος Μάτεσης, Σεραφείμ Φυντανίδης, Γιώργος Σκαμπαρδώνης, Πέτρος Τατσόπουλος, Ευρυδίκη Τρίσον, και άλλοι. Μεταξύ του 1995 και το 2008 συμμετείχε στην διοργάνωση των ετησίων Πανελληνίων Δημοσιογραφικών Συνεδρίων στη Σαμοθράκη.

Από τις αρχές της τελευταίας δεκαετίας δημοσίευσε συχνά αφηγήματά της στο περιοδικό "Περιοδικό της πόλης" (Alpha Media Group). Τέλη του 2011 δημοσίευσε επίσης μερικά από τα έργα της (διηγήματα, χρονικά, ποιήματα), σε μορφή έντυπων και ηλεκτρονικών βιβλίων. Αυτά έγιναν πρόσφατα διαθέσιμα μέσω του Διαδικτύου από δημοφιλή βιβλιοπωλεία (Amazon, η Β & Ν, Lulu, iBookstore, Blurb, κλπ ...).

Τα αφηγήματα και ποιήματά της, συχνά με χρήση τοπικής διάλεκτου από τον Έβρο, είναι συναισθηματικά, σε συμπυκνωμένη γραφή, με έμφαση που δημιουργείται από τις συχνές αλληλουχίες ρημάτων, ουσιαστικών ή επιθέτων και με ιδιαίτερο πάθος. Πράγματι, το πάθος και η αναζήτηση "ψυχής" σε έμβια ή μη είναι βασικά στοιχεία της προσωπικής της φιλοσοφίας.

Η Μαρία Τολούδη βρέθηκε καλεσμένη στο ραδιόφωνο του Παρατηρητή και μίλησε για το βιβλίο της "Αγγίγματα- Feelings" το οποίο είναι δίγλωσσο και κυκλοφορεί διαδικτυακά και μέσω του Amazon.com. Το βιβλίο περιέχει μικρές ιστορίες για τον τόπο στον οποίο ζει, μέσα από τα δικά της μάτια, αλλιά και μέσα από ιστορίες ανθρώπων που έχει γνωρίσει.

Τα "Αγγίγματα" ξεκίνησαν ως πείραμα, όντας προϊόν διαδικτυακού οίκου

ΠτΘ: κ. Τολούδη κυκλοφόρησε το πρώτο σας βιβλίο, το οποίο είναι δίγλωσσο, και έχει τον τίτλο "Αγγίγματα" και στα αγγλικά "Feelings". Από ποιες εκδόσεις κυκλοφορεί;

Μ.Τ.: Το βιβλίο αυτό ξεκίνησε κατ' αρχήν

ως ένα πείραμα, από τις εκδόσεις LULU, που είναι ένας διαδικτυακός οίκος. Αυτό το εγχείρημα έχει το πλεονέκτημα του χαμηλού κόστους, ωστόσο επειδή στην Ελλάδα δεν είναι ιδιαίτερα διαδεδομένη αυτή η πρακτική δεν ήξερα κατά πόσο θα πετύχει. Στη Γερμανία και το Βέλγιο, όπου έχω φίλους η προσπάθεια έδωσε καρπούς.

ΠτΘ: Δηλαδή το βιβλίο σας κυκλοφορεί μόνο μέσω διαδικτύου;

Μ.Τ.: Αυτή τη στιγμή ναι. Ωστόσο κάνω μια προσπάθεια να μπει και στα βιβλιοπωλεία. Είναι δύσκολο να εξηγήσουμε το φαινόμενο της μετακίνησης των πληθυσμών προς ένα όνειρο, το οποίο υπάρχει;

ΠτΘ: Το βιβλίο σας περιέχει 14 αφηγήματα σε δύο γλώσσες, αγγλικά και ελληνικά, και κάθε αφήγημα συνοδεύεται από μια φωτογραφία. Τα θέματά σας τα αντλείτε από την καθημερινότητα και ευρύτερα την επικαιρότητα. Να σταθούμε στο αφήγημα με τίτλο "Άνθρωποι χωρίς χαρτιά", μια σπαραχτική ιστορία μιας μάνας μετανάστριας που χάνει το παιδί της, αυτό αποτελεί μια αληθινή ιστορία;

Μ.Τ.: Ναι, κάποια στιγμή έφτασε στα αυτιά μου η ιστορία μιας μάνας που έφυγε με μια βάρκα στον Έβρο και το παιδί της με μια άλλη. Πάνω σε αυτό το περιστατικό βασίζεται το αφήγημα. Πάντα με προβληματίζει ο πόνος της μάνας που αποχωρίζεται το παιδί της, τώρα το βιώνω κι εγώ, μιας και τα δυο μου παιδιά λείπουν στο εξωτερικό.

ΠτΘ: Έχετε εμπειρία από τα κέντρα φύλαξης μεταναστών;

Μ.Τ.: Κάνουμε κάποιες καθιερωμένες επισκέψεις, οι οποίες είναι πολύ οδυνηρές. Έχω πάει ελάχιστα φορές και κάθε επίσκεψη με γεμίζει ενοχές γιατί νιώθεις προνομιούχος άνθρωπος που κρατά ένα κλειδί, το οποίο ωστόσο είναι ψεύτικο. Οι μετανάστες εναποθέτουν τις ελπίδες τους στο δυτικό κόσμο και είναι δύσκολο να τους εξηγήσεις ότι και ο δυτικός άνθρωπος είναι δέσμιος ενός άλλου συστήματος. Είναι δύσκολο να εξηγήσουμε το φαινόμενο της μετακίνησης των πληθυσμών προς ένα όνειρο, το οποίο υπάρχει;

ΠτΘ: Στο αφήγημα "Το χάρτινο φιλί της Λυδίας" αντιδράτε στις μόδες που δημιουργούν τα ισπανόφωνα σήριαλς και εμμένετε στη δική σας αίσθηση ζωής, στα πραγματικά αντί στα χάρτινα φιλιό...

Μ.Τ.: Πιστεύω ότι η εικόνα δημιουργεί ψευδαισθήσεις, αλλιά δεν νομίζω ότι ποτέ θα ξεπεραστεί η γοητεία της επαφής και της ζεστασιάς του άλλου. Μέσα σε ένα κοινωνικό πλαίσιο η Λυδία χάνει την αθωότητά της, αλλιά παράλληλα μέσα στην ίδια την αθωότητά της ομοιοποιεί και τη γοητεία της πραγματικότητας.

Μόνο τα δημοτικά τραγούδια περιγράφουν τον πόνο του αποχωρισμού της μάνας από τα παιδιά της, στο σύγχρονο τραγούδι αυτό δεν υπάρχει

ΠτΘ: Το αφήγημα "Η Καλή και η Αντίσα" περιγράφει δυο γυναίκες σαν τις μανάδες μας, που μαγειρεύουν, μεγαλώνουν παιδιά, διευθετούν με πυγμή τα της οικογένειας. Οι μνήμες τέτοιων γυναικών σας δίνουν δύναμη; Επίσης το γεγονός ότι αναθρέψατε δυο παιδιά στο να γίνουν ελεύθερες γυναίκες, ικανές να ζήσουν στον κόσμο, αναπληρώνει την αίσθηση του αποχωρισμού;

Μ.Τ.: Ναι, αυτό είναι ένα μικρό κέρασμα, ουσιαστικά νομίζω ότι για μια μάνα καμιά επιτυχία δεν μπορεί να αντικαταστήσει τη ζωντανή επαφή με τα παιδιά της. Ωστόσο δεν καθορίζω τη ζωή μου μόνο μέσα από τα παιδιά μου, αλλιά ας μην ξεχνάμε κάτι βασικό, ότι η ζωή εξελίσσεται μπροστά μας και μέσα από αυτό επανατροφοδοτούμαστε. Η αίσθηση του θανάτου και του γήρατος, έρχεται πιο ήπια όταν έχεις δίπλα σου νέους ανθρώπους. Έτσι καμιά φορά δικαιολογώ και τους άνδρες φίλους μου που επιλέγουν νεότερες γυναίκες. Έτσι αγοράζουμε τη νεότητα. Διαφορετικά μαραινόμαστε.

ΠτΘ: κ. Τολούδη, ξέρετε σήμερα τα συναισθήματα απαγορεύονται, η μοναξιά επίσης. Εμείς είμαστε ...μοντέρνες και μπορούμε να διευθετήσουμε αυτά τα θέματα, γι' αυτό και μας αρέσει η άλλη οπτική που δίνεται μέσα από τη "Σάρα", όπου φωνάζετε καθαρά την έλλειψη που νιώθει μία μάνα όταν αποχωρίζεται τα παιδιά της, στη φράση "θέλω τα παιδιά μου"...

Μ.Τ.: Μόνο τα δημοτικά τραγούδια περιγράφουν τον πόνο του αποχωρισμού της μάνας από τα παιδιά της. Σε κανένα σύγχρονο τραγούδι δεν υπάρχει αυτό και απορώ τι έχει συμβεί όλα αυτά τα χρόνια.

ΠτΘ: Στο βιβλίο υπάρχουν έντονες αναφορές στην παράδοση και την ιστορία. Σας αρέσουν οι μύθοι και οι παραδόσεις πέρα από τις ιστορίες της σύγχρονης πραγματικότητας;

Μ.Τ.: Με γοητεύουν οι μύθοι. Έχω γράψει 108 ιστορίες και άφησα άλλους να κάνουν την επιλογή για το βιβλίο. Αυτό που ήθελα να κάνω γράφοντας, είναι να περάσει ο Έβρος και οι άνθρωποί του μέσα στα κείμενά μου. Γι' αυτό και τα ονόματα στις ιστορίες μου είναι των πραγματικών ανθρώπων που έχω συναντήσει.

δημοσιογράφος-συγγραφέας

ΚΕ το 1953. Εργάζεται στο Γραφείο Τύπου της Περιφερειακής και Θράκης. Μετά το γυμνάσιο, παρακολούθησε μαθήματα στην Ελλάδα στα πρώτα χρόνια της Μεταπολίτευσης.

Έβρος και οι άνθρωποί του"

